

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Christoforou, V. Bottka, C. Giolito și F. Jimeno Fernández, agenți), Orde van Vlaamse Balies (reprezentanți: F. Wijckmans și S. De Keer, avocatul, și S. Engelen, avocat), Ordre des barreaux francophones et germanophone, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles (reprezentanți: T. Bontinck, A. Guillerme și P. Goffinet, avocați)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Alcogroup SA și Alcodis SA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 294, 20.8.2018.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 17 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Baden-Württemberg - Germania) – Südzucker AG/Hauptzollamt Karlsruhe

(Cauza C-423/18) (¹)

(Trimitere preliminară – Agricultură – Organizarea comună a piețelor – Regulamentul (CE) nr. 967/2006 – Articolul 3 alineatul (2) – Zahăr – Taxa pe excedent – Termen de comunicare a prelevării totale de plată – Termen maxim pentru o rectificare a posteriori – Principiile proporționalității, securității juridice și protecției încrederii legitime)

(2019/C 423/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Baden-Württemberg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Südzucker AG

Pârât: Hauptzollamt Karlsruhe

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 alineatul (2) prima teză din Regulamentul (CE) nr. 967/2006 al Comisiei din 29 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 318/2006 al Consiliului privind producția peste cotă în sectorul zahărului trebuie interpretat în sensul că, atunci când o comunicare a taxei pe excedentul de zahăr este adresată de autoritatea competentă a unui stat membru producătorului de zahăr vizat cu respectarea termenului prevăzut de dispoziția menționată, acest termen se aplică, în principiu, și în privința rectificării unei astfel de comunicări care rezultă dintr-un control realizat în temeiul articolului 10 din Regulamentul (CE) nr. 952/2006 al Comisiei din 29 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 318/2006 al Consiliului în ceea ce privește gestionarea pieței interne a zahărului și regimul cotelor, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 707/2008 al Comisiei din 24 iulie 2008. O depășire a acestui termen poate fi totuși admisă atunci când autoritatea națională competentă, cu excepția neglijenței sale, nu cunoștea detaliile producției de zahăr a întreprinderii vizate și când această necunoaștere poate fi imputată în mod rezonabil întreprinderii respective, întrucât aceasta din urmă nu a acționat cu bună-credință și nu a respectat toate dispozițiile relevante. Revine instanței de trimitere obligația să stabilească dacă această situație se regăsește în acțiunea principală, având în vedere ansamblul circumstanțelor acestei cauze.

- 2) În lipsa unor dispoziții de drept al Uniunii privind termenul în care statele membre trebuie să adreseze producătorilor de zahăr o comunicare rectificativă a taxei pe excedentul de zahăr produs, după expirarea termenului stabilit la articolul 3 alineatul (2) prima teză din Regulamentul nr. 967/2006, revine instanței naționale sarcina de a verifica, în fiecare caz concret și în raport cu toate circumstanțele cauzei principale, dacă acest termen respectă principiile echivalenței și efectivității, precum și principiul securității juridice.

(¹) JO C 373, 15.10.2018.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 17 octombrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgia) – Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat

(Cauza C-459/18) (¹)

(Trimitere preliminară – Legislație fiscală – Impozit pe profit – Deducere pentru capitalul de risc – Diminuarea cuantumului deductibil de către societățile care dispun de un sediu permanent în alt stat membru care generează venituri scutite de la plata impozitului în temeiul unei convenții pentru evitarea dublei impuneri – Articolul 49 TFUE – Libertatea de stabilire – Tratatament nefavorabil – Inexistență)

(2019/C 423/14)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Argenta Spaarbank NV

Pârât: Belgische Staat

Dispozitivul

Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia, pentru calcularea unei deduceri acordate unei societăți supuse integral la plata impozitului într-un stat membru și care dispune de un sediu permanent în alt stat membru ale cărui venituri sunt scutite în primul stat membru în temeiul unei convenții pentru evitarea dublei impuneri, valoarea netă a activelor unui astfel de sediu permanent este luată în considerare, într-o primă etapă, la calcularea deducerii pentru capitalul de risc acordate societății rezidente, însă, într-o a doua etapă, cuantumul deducerii este redus cu cel mai mic dintre cuantumurile următoare, și anume cu partea din deducerea pentru capitalul de risc aferentă sediului permanent sau cu rezultatul pozitiv înregistrat de acest sediu permanent, în timp ce o asemenea diminuare nu se aplică în cazul unui sediu permanent situat în primul stat membru.

(¹) JO C 373, 15.10.2018.